

Inde i rammen
Et værk af Pernille Toft Lund
Roskilde Bypark d. 31. juli–18. august 2009

Midt i Roskilde, mellem domkirke, fjord og vikingeskibsmuseum, ligger Roskilde Bypark. Midt i parken, mellem træer og familier på picnictæpper, ligger 12 bemalede blændrammer. De ligger der bare. Midt i det hele. Fire blå, fire røde og fire gule i lidt forskellige størrelser. Det er tydeligvis med vilje. Nogen har lagt dem der. Denne nogen er Pernille Toft Lund, som nu for andet år i træk leger i parken, og som med sit værk byder parkens gæster på mulighed for undren, oplevelse og aktivitet.

Da jeg første gang rundede rammerne, lå de jævnt fordelt på græsset og dannede en ring. Da jeg kiggede forbi en uges tid senere, lå rammerne helt anderledes. Meget mere spredt. Længere imellem. En forbipasserende stablede dem op som kort i et korthus. Med andre ord bliver rammerne flyttet på. De får ikke lov at ligge; der bliver leget med rammerne.

Værkets titel er "Inde i rammen", men titlen kan ikke ses nogen steder, når man står der på bakken i parken. Der er rammerne bare sig selv, midt i alt det grønne græs. Rammer i de tre primærfarver – måske et signal om, at det handler om det primære, det basale, det grundlæggende? Basisrammer.

Det handler altså om rammer. Om hvad rammer er. Hvad rammer kan. Rammer sætter rammer. Rammer rammer ind. Rammer holder inde. Holder sammen på noget. Lukker ude. Afgrænser. Begrænser. Holder måske dem i den blå ramme fra dem i den gule ramme. Eller de blå og gule mod de røde. Indespærring. Grænsemarkering. Hertil og ikke længere.

Når man står og kigger på 12 blændrammer i en park er det indlysende, at rammerne kan flyttes. Man er heller ikke et sekund i tvivl om, at hvis man for et øjeblik placerede en tå eller måske satte sig i en af rammerne, kunne man med største lethed komme udenfor igen. Placere sig på den ene eller den anden side uden større hurlumhej. Danse rundt om rammerne, hvis man skulle have lyst til det. Man kan faktisk stå præcis, hvor man vil. Alt efter lyst, behov og humør. Overført på mere imaginære rammer, er det ikke det værste at blive mindet om.

Rammerne i parken kan ses til 18. august. Når de er væk, er der ganske givet rå mængder af rammer andre steder – synlige eller ej – som enhver kan overveje at lege videre med.